

ἔτη, καὶ ὕστερον ἀναβὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν διορίσθη διὰ πατριαρχικοῦ γράμματος ἱεροκλήρυξ τοῦ θρόνου τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχρῖδων. Ἐρωτι εὐρυτέρας μαθήσεως ἦλθεν εἰς Γερμανίαν, καὶ ὕστερον διὰ Βενετίας ἐπανέστρεψεν εἰς Μοσχόπολιν, ἔνθα καὶ ἀπεβίωσε περὶ τὸ 1786 ἔτος.

Ὁ Καβαλιώτης ἦν ἐκ τῶν ὀλίγων διδασκάλων τοῦ ἡμετέρου γένους, γραμματικὸς ἄριστος, καὶ κατὰ Ζαβίραν, δαιμόνιος. Πολλοὶ καὶ διάφοροι ἐγένοντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἡμεῖς γνωρίζομεν τοὺς ἐξῆς γράψαντας ἐπιγράμματα ἠρωελεγεῖα, καρικινὰ, καὶ ἰαμβικὰ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου των συγγραφεῖσαν γραμματικὴν, Τέρπον Μάνον διδάσκαλον τῆς ἐν Κοριτζᾷ σχολῆς, Βρέτον ἱσρέα καὶ νομοφύλακα, Νικόλαον Σαμσάλαν, Ναοῦμ Γκούσταν, Σάβαν ἱερομόναχον καὶ διδάσκαλον τοῦ ἐν Βηθουκίῳ σχολείου, Γεώργιον Νικολαΐδην Τούρταν, Ναοῦμ Νικολάου Τούρταν, Ἀμβρόσιον ἱερομόναχον τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Ναοῦμ, Θωμᾶν Ἀναστασιάδην ἀδελφιδοῦν τοῦ Καστορίας Χρυσάνθου, Ἰωάννην Ποσάμαν.

Συγγράμματα.

— Εἰσαγωγή εἰς τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου. Ἐν Μοσχόπολει 1760 καὶ Ἐνεεῖρσι 1774.

— Λεξικὸν Ἑλληνικὸν ἀπλοῦν, βλαχικὸν, καὶ ἀλβανικόν.

— Ἐπη πρὸς τὸν ἐξαρχικῶς ἐν Μοσχόπολει ἐπιδημήσαντα Ἰωαννίκιον Χαλκηδόνος ἐν ἔτει 1750 Μαΐου 2. (ἐξεδόθησαν ἐν Μοσχόπολει μετ' ἄλλων ἐπῶν διαφόρων διδασκάλων) (¹).

— Περὶ τῆς ἐν Μοσχόπολει Ἀκαδημίας.

— Μετάφρασις ἀλβανικῆ τῆς Καινῆς Διαθήκης (²).

Θεοφάνης ὁ ἐξ Ἀγράφων

Ἐγεννήθη ἐν Βρανιανοῖς τῶν Ἀγράφων, καὶ ἐμαθήτευσεν ὑπὸ Ἀναστάσιον τὸν Γόρδιον, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἐλθὼν εἰς Ἰωάννινα ἤκουσε τὰ λοιπὰ τῶν μαθημάτων παρὰ Μπαλάνω. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του ἐμόνασεν εἰς τὸ πλησίον τῆς κώμης Φουρνᾶς μονιδριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἔνθα καὶ ἐδίδαξεν ἐκλεκτοὺς τινὰς μαθητάς, ὡς Ἰωάννην τὸν ἐξ Ἀγράφων, Σέργιον τὸν Μακραῖον καὶ Κύριλλον, τὰ γραμματικὰ, τὴν λογικὴν καὶ ἀριθμητικὴν. Ἐκ τούτων ὁ μὲν Ἰωάννης ἐδίδαξεν εἰς τὴν ἐν Ἰασίῳ αὐθεντικὴν σχολὴν, καὶ μετέφρασε διάφορα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, συγγράφας καὶ μέγα Ἑλληνικόν

(¹) Ζαβίρας.

(²) Han, Halbanesische Student.

